

به لكو بليين: بيستمان و گوپرايه لين، داواي ليخوشبونوت لئ دهكەين پهروهردگارمان، و گهرايهوه بو لاي توپه

له ئه بي هورهيرهوه -پهزاي خواي لبييت- دهليت: كاتيک ئه م ئايه ته دابهزي بو پيغه مبهري خودا -صلي الله عليه وسلم-: {لِلّٰهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَعْفُ عَنْ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} [البقرة: 284] واته: {ههرجي له ئاسمانه كان و ههرجي له زهويدايه هه مولى خوايه، ئه گه ئاشكراي بكه ن ئه وهى له دلئاندايه يان بيشارنه وه خوا لپرسينه وه تان ليده كات له سهري ئه وسا خوش ده بيت له و كه سهى كه بيه وپت وه سزاي كه سيك ده دات كه بيه وپت وه خوا به ده سه لات و به توانايه به سه ر هه موو شتيكدا}، ئه مه بو هاوه لاني پيغه مبهري خودا -صلي الله عليه وسلم- زور قورس و گران بوو، بوپه هاتن بو لاي پيغه مبهري خودا -صلي الله عليه وسلم- و له سه ر ئه ژنو دانيشتن، ووتيان: ئه ي پيغه مبهري خودا، هه نديك ئه ركمان پي سپي دردا بوو كه له تواناماندا بوو ئه نجامي بده ين، وه كو نوپر وروژوو و جهاد و خير كردن، پاشان ئه م ئايه ته ت بو دابهزي و له تواناي ئيمه دا نيه كه جيپه جيپي بكه ين، پيغه مبهري خودا -

صلي الله عليه وسلم- فه رمووي: «ئايا ده تانه وپت ههروهك شوپنكه وتوواني دوو كتيبه كه ي پيش خوتان (جووله كه و گاوره كان) بليين: بيستمان و سه ريپچيمان كرد؟ به لكو بليين: بيستمان و گوپرايه لين، داواي ليخوشبونوت لئ دهكەين پهروهردگارمان، و گهرايهوه بو لاي توپه»، ئه وانيش وتيان: بيستمان و گوپرايه لين، داواي ليخوشبونوت ليدهكەين پهروهردگارمان و گهرايهوه بو لاي توپه. كاتيک خه لكه كه ئه مه يان خوپنده وه و به ئاساني هاته سه ر زمانيان، خودا به كسه ر دواي ئه وه ئه مه ي دابه زاند: {آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نَعْرِقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ} [البقرة: 285]، واته: {پيغه مبهري -صلي الله عليه وسلم-} يرواي هينا به و په بامه ي كه بو ي نپراوه له پهروهردگاربه وه له گه ل يرواداراندا هه موو يروايان هيناوه به خودا وه به فريشته كاني وه به په يامه كاني وه به پيغه مبه راني جياوازي ناكه ين له نيوان هيج يه كيك له په يامه راني (يرواداران) ووتيان: {پيغه مبه ر ئايني خواي پي گه باندين ئيمه بيش} بيستمان فه رمانبه رداريمان كرد داواي ليخوشبونوت ليدهكەين ئه ي پهروهردگارمان وه هه ر بو لاي توپه گهرايه وه}، كاتيک ئه وان ئه وه يان كرد (ئه وه يان ووت)، خودا ئه و (ئايه ته ي) هه لوه شانده وه، وئه م ئايه ته ي دابه زاند: {لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ تَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا} [البقرة: 286] واته: {خودا ئه رك ناخاته سه ر هيج كه سيك له وه زياتر كه له توانايدايه پاداشتي ئه و (چاكه به ي) بو هه يه كه كردويه تي و سزاي ئه و (خراپه به ي) له سه ره كه كردويه تي، ئه ي پهروهردگارمان ليمان مه گره ئه گه ر كرده وه به كي پيوستمان له بيرچوو يا به هه له گونا هيكمان كرد}، (خودا فه رمووي): «به لئ»، {رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا} [البقرة: 286] واته: {پهروهردگارمان ئه رك يكمان مه خه ره سه ر كه تواناي هه لگرتيمان نه بيت وهك ئه وه ي داتنا له سه ر ئه وانه ي پيش ئيمه (ئوممه تاني پيشووتر)}، (خودا فه رمووي): «به لئ»، {رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ} [البقرة: 286] واته: {ئه ي پهروهردگارمان به لاي وامان به سه ردا مه ده كه بو مان هه لئه گيرت}، (خودا فه رمووي): «به لئ»، {وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ} [البقرة: 286] واته: {ليمان خوشبه و ليمان ببوره، په حمان پي بكه، تو پشتيوان و يارمه تيدهر و پاريزه ري ئيمه يت، و سه رمان بخه به سه ر گه لي «بيناوه يراندا}، (خودا فه رمووي): «به لئ».

[[سه حيج - راسه ت]] [[مسلم] ريبوايه تي كردوه]]

كاتيک خواي گه وه ئه م ئايه ته ي بو پيغه مبه ره كه ي دابه زاند -صلي الله عليه وسلم-: {لِلّٰهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ} واته: {ههرجي له ئاسمانه كان و ههرجي له زهويدايه هه مولى خوايه}؛ له خولقاندن و خاوه نداري تي و

پرکيف کردن و بهر پوه بردن و پر تکخستندا، {وَإِنْ تُبْدُوا} واته: {ئه گهر دهر بيخه ن}؛ و ناشکرای بکه ن، {مَا فِي أَنْفُسِكُمْ} واته: {ئه وهی له ناخاندایه}؛ و له دلتاندايه، {أَوْ تُخْفَوْهُ} واته: {يان بيشار نه وه}؛ و به نهی بی هیلنه وه له دلتاندا، {بِحَاسِبِكُمْ بِه اللّٰهُ} واته: {خودا لپرسینه وه تان لیده کات له سهری}؛ له روژی دوايیدا، {فَيَعْفُرْ لِمَنْ يَشَاءُ} واته: {جا خویش ده بیټ له هر که سیک که بیه ویت}؛ به فزل و یره حمه تی خوئی، {وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ} واته: {و سزای هر که سیک ده دات که بیه ویت}؛ به دادپهروهی خوئی، {وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} واته: {و خودا له سهر کردنی هه موو شتی که توانا داره}؛ هچ شتی که ناتوانیت لپی دهر باز بیټ و له ژپر ده سه لاتی دهر بیټت. کاتیک هاوه لان نه مه یان بیست؛ ناره حهت و گران بوو له سهر یان، چونکه ته نانهت لپرسینه وه یشتی تیدایه له سهر هه موو نه و بیرو کانهی که دین به سهر دلدا. هاتن بو لای پیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم-، پاشان له سهر نه ژنویان دانیشن، ووتیان: نهی پیغه مبهری خودا، پیش نه مه نه رکمان پی سپردرا له کرده وه جهسته بیه کان که توانای نه جامدانیانمان هه یه؛ وه کو نوټر و روژوو و جهاد و خیر کردن، به لام که نه م نایه تهت به سهر دا دابه زیووه؛ له توانا ماندا نیبه نه جامی بده یان. پیغه مبهری -صلی الله علیه وسلم- پیی فهر موون: نایا ده تانه ویت وه ک جوله که و گاوره کان بلین: {سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا} واته: {بیستمان و سهر بیچیمان کرد}؛ به لکو بلین: {سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا عُفْرَاتِكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ} واته: {بیستمان و گوټرایه لین لیخو شبوونی تو مان ده ویت نهی پهروه ردگارمان و گه رانه وه هر بو لای تو به}، هاوه لان وه لامی فهرمانی خودا و پیغه مبهری که یان دایه وه، ووتیان: بیستمان و گوټرایه لین، لیخو شبوونی تو مان ده ویت نهی پهروه ردگارمان و گه رانه وه هر بو لای تو به. کاتیک مسولمانان نه مه یان ووت به زمانه کان یان، و له دهر وونیانه وه فهرمان به رداری فهرمانی الله بوون؛ الله ستایشی پیغه مبهری -صلی الله علیه وسلم- و نوممه ته که ی کرد، و نه م نایه تهی دابه زاند: {آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ} واته: {پیغه مبهری باوه ری هینا به وهی که له لایه ن پهروه ردگاریه وه بوئی دابه زیووه و باوه رداریش}؛ و زمان و دله کان یان گوټرایه لی فهرمانی خودا بوون. {كُلُّ أَمْنٍ بِاللّٰهِ وَمَلَأَتْكُمْ وَكُنْتُمْ وَرُسُلِهِ لَا تَفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ} واته: {هه موویان باوه ریان هینا به خودا و فریشته کانی و کتبه کانی و پیغه مبهری کانی، جیاوازی ناکه یان له نیوان هچ یه کیک له پیغه مبهری کانی}. به لکو باوه رمان به هه موویان هه یه {وَقَالُوا سَمِعْنَا} واته: {و ووتیان بیستمان}؛ و ته که ت، {وَأَطَعْنَا} واته: {و گوټرایه لین}؛ بو فهرمانه که ت، و {عُفْرَاتِكَ رَبَّنَا} واته: {داوای لیخو شبوونت لیده که یان نهی پهروه ردگارمان}؛ و لیوردنت، {وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ} واته: {و بو لای تو به گه رانه وه}؛ و چاره نووسمان له روژی لپرسینه وه دا، کاتیک نه وه یان کرد و نه وه یان ووت که فهرمان یان پیکرابوو؛ به دهر پیرنی بیستن و گوټرایه لی بو فهرمانه کانی خودا، خودا ناسانکاری کرد بو نه م نوممه ته و نه و نایه تهی هه لوه شانده وه به فهرمایشتی: {لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ تَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا} واته: {خودا نه رک ناخاته سهر هچ که سیک له وه زیاتر که له توانا دایه}؛ و له هیز و وزه و تیکوشانیدا یه، {لَهَا} واته: {بو نه وه}؛ پاداشتی، {مَا كَسَبَتْ} واته: {نه وهی به دهستی هینا وه}؛ له کرده وهی چاک، {وَعَلَيْهَا} واته: {و له سهر یه تی}؛ سزای، {مَا اكْتَسَبَتْ} واته: {نه وهی به دهستی هینا وه}؛ له تاوان و گونا ه، و خودا هچ که سیک سزا نادات به تاوانی که سیک تر، ههروه ها سزای مروف نادات به هوئی نه و شتانهی که دهر وونی وسوه سهی پی ده کات. {رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا} واته: {نهی پهروه ردگارمان لپرسینه وه مان له گه لدا مه که}؛ و سزیمان مه ده، {إِنْ تَسِينَا} واته: {ئه گهر له بیرمان چوو}؛ و بیرمان نه که و ته وه، {أَوْ أَخْطَأْنَا} واته: {یان هه له مان کرد}؛ و پشتمان له راستی کرد به نا نه نقه ست، خودا وه لامی دایه وه، و فهرمووی: به لی، کردم. {رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا} واته: {نهی پهروه ردگارمان نه رکی قورس مه خه ره سهرمان}؛ نه رکیک که ناره حهت و گران بیټ، {كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَيَّ مِنَ الْزَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا} واته: {ههروه کو چون خسته سهر نه وانه ی پیش نیمه}؛ له نه وهی ئیسرائیل و جگه له نه وان، خودا وه لامی دایه وه و فهرمووی: به لی، کردم. {رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ} واته: {نهی پهروه ردگارمان به لای و امان به سهر دا مه ده که بو مان هه لنه گیریت}؛ له نه رک و تاقیکردنه وه و نه و شتانهی که ناتوانین له نه ستوی بگرین، خودا فهرمووی: به لی، کردم، {وَأَعْفُ عَنَّا} واته: {و لیمان خویش به}؛ له گونا هه کانمان و بیسیره وه، {وَأَعْفِرْ لَنَا} واته: {و لیمان بیوره}؛ له گونا هه کانمان و دایانپوشه، و لیان گهری، {وَأَرْحَمْنَا} واته: {و به زه بیټ پیماندا بیته وه}؛ به یره حمه تی فراوانت، {أَنْتَ مَوْلَانَا} واته: {توټ خاوه نمان}؛ و گه وره مان، {فَأَنْصُرْنَا} واته: {بو به سهرمان بخه}؛ به به لگه و زالبوون، {عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ} واته: {به سهر گه لی بیباوه راندا}؛ له شهر و جهاد له دژبان، خودا وه لامی دایه وه و فهرمووی: به لی، کردم.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

